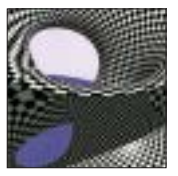

دانش

کپرنیک دانش هندسه ۲۸

دانش

تاریخ هندسه نااقلیدسی ۲۸

خانه

وقتی نوزادان بی‌خواب می‌شوند .. ۲۹

جامعه

تلاش همه مردمان ساکن خزر ... ۳۰

مصاحبه با رئیس مرکز خدمات الکترونیک قوه قضائیه

۲۷ هزار تماس تلفنی با رئیس قوه قضائیه

عاطفه آزاد

مقابل مجتمع قضایی بعثت واقع در ترمینال جنوب طبق معمول شلوغ است و مسئولان اطلاعات در ورودی مثل همیشه سرشان شلوغ است. مجتمع قضایی شهید بهشتی که نزدیک به مرکز شهر است، دست کمی از مجتمع بعثت و حتی سایر مجتمع های قضایی ندارد. شلوغی در یکی از این مجتمع های قضایی به جایی رسید که ماموران در ورودی از مراجعه کنندگان می خواستند تا شماره پرونده خود را ارائه دهند تا مجوز ورود به مجتمع دریافت کنند. همان زمان بود که صف طویلی از مراجعه کنندگان در مقابل این مجتمع قضایی به راه افتاد و طرح دریافت شماره پرونده هم به دلیل حواس پرتی مردم به جایی نرسید و این نظم بخشی ناکارآمد تشخیص داده شد و البته برچیده شد.

اما در آینده‌ای که امیدواریم چندان دور نباشد، مردم دیگر نیاز پیدا نمی کنند برای پیگیری پرونده های خود به مجتمع های قضایی مراجعه کنند. این کار می تواند از طریق یک جایگاه شبیه عابر بانک که در یک میدان نه چندان دور از خانه قرار دارد، انجام شود. فقط کافی است هنگام تشکیل پرونده کارتی را که برای مراجعه کننده صادر می شود نگهداری کند و در موقع لزوم از طریق اینترنت یا همان جایگاه ها با وارد کردن رمز عبور از وضعیت پرونده مطلع شود. اینکه این طرح چه زمانی به بهره برداری برسد هنوز مشخص نیست اما ایجاد مقدماتی برای الکترونیکی کردن خدمات قوه قضائیه نوید آغاز این طرح را می دهد. راه اندازی شماره تلفن سه رقمی ۱۲۹ مقدمه‌ای برای این طرح عظیم است. طرحی که هم اکنون دکتر بهرام بهرامی قاضی دیوان عالی کشور مسئولیت انجام آن را در مرکز پاسخگویی، توانمندسازی و خدمات الکترونیک قوه قضائیه بر عهده دارد. با پشت سر گذاشتن طبقات چهارم و پنجم مرکز ۱۲۹ که محل استقرار مشاوران است قدم به طبقه ششم می گذاریم و بهرامی از مرکز، فعالیت های آن و برنامه های آینده می گوید.

■ ■ ■

ارائه امکانات از طریق خدمات الکترونیک هم اکنون از طریق بسیاری از دستگاه های کشور در حال انجام است و نهادینه شدن آن در بسیاری از سازمان ها، ادارات و وزارتخانه ها مقدمه‌ای شد تا قوه قضائیه هم درصدد ایجاد امکانی از این نوع برآید. دکتر بهرامی در مورد آغاز طرح ۱۲۹ می گوید: «طرح پاسخگویی، توانمندسازی و خدمات الکترونیک که به اختصار ۱۲۹ می گوییم، به واسطه آن که مسئله اطلاع رسانی و خدمات الکترونیک در قسمت های دیگر در حال نهادینه شدن بود، از سوی معاونت توسعه قضایی و حقوقی قوه قضائیه طراحی شد و بعد با مسئولان این قوه در میان گذاشتند و در نهایت این مرکز را تاسیس کردند.»

مرکز ۱۲۹ که بیست و دوم آذر ماه پارسال توسط رئیس قوه قضائیه افتتاح شد، ابتدا زیر مجموعه معاونت حقوقی و توسعه قضایی بود اما بعد از گرفتن ابلاغ، سیاست های قوه قضائیه بر این قرار گرفت که با توجه به ماموریت های فرابخشی آن، مستقیم زیر نظر رئیس قوه قضائیه و حوزه ریاست باشد.

مشاهده برد تبلیغاتی ۱۲۹ در مترو در حالی که تصویر آیت الله بهشتی بر زمینه آن است و توضیح مختصر «مرکز ۱۲۹ آماده ارائه مشاوره حقوقی و قضایی» به طور کامل گویای این موضوع است که می توانیم از طریق تماس با این شماره سه رقمی برای مسائل و مشکلات حقوقی خود، مشاوره بخواهیم. اما با گرفتن شماره سه رقمی مقابل سه گزینه قرار می گیرید که حکایتی فراتر از یک مشاوره ساده و معمولی دارد.

■ تماس مستقیم با رئیس قوه قضائیه

بهرامی درباره ماموریت های مرکز ۱۲۹ توضیح می دهد: «ماموریت های ما از ابعاد مختلفی تشکیل شده. یکی از آنها ارتباط راحت و با حداقل هزینه با رئیس قوه قضائیه است و کارکنان قوه قضائیه و قضات و مردم می توانند از این امکان استفاده کنند و گزارش های خود را به اطلاع ایشان برسانند. برای این کار بعد از شماره گیری ارقام ۱۲۹، کد ۲ را باید انتخاب کرد.»

او می گوید: «این باکس متعلق به رئیس قوه قضائیه است و ایشان مستقیم به آن دسترسی دارند. ما قسمتی از آن را خلاصه برداری می کنیم و بعد تمامی باکس را در خدمت ایشان قرار می دهیم.»

به گفته بهرامی ۱۲۹ پاسخگویی به مردم را هم انجام می دهد که ابعاد گوناگونی دارد اما هم اکنون توسعه لازم برای مرکز فراهم نشده و ما از ۲۰ درصد ظرفیت های خود استفاده می کنیم که به سئوال های مردم و درخواست مشاوره مربوط می شود.

او درباره تعداد مشاوران مرکز می گوید: «مرکز در حال حاضر ۳۰ نفر مشاور دارد که دارای تحصیلات کارشناسی حقوق یا کارشناسی ارشد حقوق هستند و تجربیاتی هم در زمینه کارهای قضایی و حقوقی دارند. برای آنها دوره های آموزشی برگزار کرده ایم.»

بهرامی از همان غایتی می گوید که راه اندازی ۱۲۹ مقدمه آن است و توضیح می دهد: «بعد از آن که در همه استان های کشور سیستم خدمات الکترونیک راه اندازی شود و از این سیستم دست نویس خارج شویم، مردم به راحتی می توانند اطلاعات پرونده را با گرفتن شماره ۱۲۹ دریافت کنند و یا حتی از طریق نمابر و پست الکترونیک.» مرکز ۱۲۹ به دلیل وجود و عنوان توانمندسازی ماموریتی هم در این راستا دارد به طوری که بهرامی می گوید: «به دنبال آنیم که آگاهی لازم را به مردم بدهیم تا در مواجهه با امور روزمره توانایی لازم را داشته باشند. در این بخش هم قرار است دانش و اطلاعات لازم برای پیشگیری از وقوع جرم و دعاوی را در اختیار مردم قرار دهیم زیرا ارزیابی ها مشخص کرده بیشتر اختلافات موجود ناشی از فقدان آگاهی های اولیه حقوقی است. مثلاً وقتی قراردادی می بندند آگاهی لازم برای تنظیم قرارداد ندارند و بعد از آن با مشکل مواجه می شوند که در نهایت دعاوی را به وجود می آورد. با دادن این آگاهی ها به مردم، می توان از بخش اعظمی از دعاوی جلوگیری کرد.»

■ کارگاه های آموزشی برای توانمندسازی

مرکز ۱۲۹ در زمینه توانمندسازی اقدام از طریق رسانه ها، تشکیل کلینیک ها و کارگاه های آموزشی در فرهنگسراها را در دستور کار خود قرار داده و به گفته بهرامی برگزاری کارگاه های آموزشی برای مسائل خانوادگی را شروع کردیم و برای مشاوران املاک طرح داده‌ایم، علاوه بر آنکه از دانشجویان رشته حقوق که بیش از ۷۰ واحد گذرانده باشند برای برگزاری کارگاه های آموزشی، دوره های آموزشی برگزار می کنیم.

او با اشاره به کارگاه های آموزش خانواده ها و مطالعات انجام شده درباره دعاوی ایجاد شده بین خانواده ها می گوید: «یکی از علل اختلافات خانوادگی ناشی از آن است که زن و شوهر مسائل مربوط به زناشویی را نمی دانند، بنابراین، طرحی برای آموزش مسائل زناشویی طراحی کردیم، مسائل روانشناسی را نمی دانند. یک روانشناس باید مسائل اصلی را به آنها آموزش دهد و مسائل حقوقی خانواده را هم باید به آنها آموزش دهیم. برآوردهای آماری نشان داد که درصد بالایی از دعاوی خانوادگی در دو زمان رخ می دهد. در زمان بارداری تا پایان شیردهی و در زمان عادت ها، سپس در کارگاه ها بایستی به خانواده ها آموزش دهیم در این زمان ها کنترل بیشتری بر رفتارهای خود داشته باشند چرا که آموزش این موضوع بیش از ۷۰ تا ۸۰ درصد دعاوی خانوادگی را کاهش می دهد.»

بهرامی از امضای قرارداد با سازمان فرهنگی، هنری شهرداری برای انجام آموزش های توانمندسازی می گوید و اضافه می کند: «در حال مذاکره با آموزش و پرورش، بسیج و سایر نهادها هستیم زیرا بحث های اجتماعی همت های عمومی را می طلبد.»

خلاصه گزارش

۱- در سه ماهه اول امسال با بخش مشاوره ۴۰۳ هزار و ۵۹۹ تماس و با باکس رئیس قوه قضائیه صدهزار و ۵۷۸ تماس برقرار شد. این در حالی است که ۲۷۲هزار و ۵۴ تماس با بخش پرسش و پاسخ مرکز گرفته شده است.

۲- بحث خدمات الکترونیک و تبدیل سیستم سنتی دادرسی به سیستم نوین در کنار فعالیت توانمندسازی از اصلی ترین اهداف مرکز است تا اطاله دادرسی ها و سوءاستفاده ها را کاهش دهد.

۳- سایتی طراحی کردیم تا افراد با رمز عبور خاصی وارد شده و اطلاعات لازم را به دست آورند.

اما بحث خدمات الکترونیک و تبدیل سیستم سنتی دادرسی به سیستم نوین در کنار فعالیت توانمندسازی از اصلی ترین اهداف مرکز است تا اطاله دادرسی ها و سوءاستفاده ها را کاهش دهد. بهرامی در این مورد می گوید: «یکی از بحث ها در اطاله دادرسی مربوط به ابلاغ ها است و بخش زیادی از ابلاغ ها هم به شرکت ها، سازمان های دولتی، وکلا و کارشناسان تعلق دارد، اگر بتوانیم ابلاغ کارشناسان و وکلای دادگستری را از طریق پست الکترونیک، نمابر و خدمات الکترونیک انجام دهیم، هم هزینه ابلاغ را کاهش داده‌ایم و هم اطاله دادرسی را.»

او از تحویل سه روزه گواهی انحصار وراثت در آینده خبر داده و اضافه می کند: «گواهی انحصار وراثت گاهی موجب ایجاد اختلاف می شود و ما در تلاشیم ارائه یک گواهی موقت را که هم اکنون ارائه آن مدت ها طول می کشد با سرعت بیشتر و سه روزه صادر کنیم تا به کارهای مردم سرعت بیشتری ببخشیم.»

بهرامی از دسترسی راحت به وضعیت پرونده می گوید و توضیح می دهد: «سایتی طراحی کردیم تا افراد با رمز عبور خاصی وارد شده و اطلاعات لازم را به دست آورند. دانشگاه شریف هم مشابه این طرح پیشنهاد ایجاد جایگاهی شبیه عابربانک ها در نزدیکی مجتمع های قضایی یا میدان های پررفت وآمد را داده تا کسی برای پیگیری وضعیت پرونده اش مسیر طولانی را طی نکند. افراد به محض ورود به مجتمع های قضایی با پرداخت مبلغی کارتی دریافت می کنند که با آن می توانند هر اطلاعاتی درباره وضعیت پرونده خود را بدون حضور در مجتمع های قضایی به دست آوردند و در صورت صدور رای هم کپی از آن دریافت کنند.»

■ تبادل لوایح به جای حضور در دادگاه

کشورمان در زمره کشورهای در حال توسعه‌ای است که در پی بسیاری کشورهای همانند خود قرار است دادرسی را تنها با تبادل لوایح انجام دهد، آنچه در آیین دادرسی سال ۱۳۱۸ پیش بینی شده و بر آن تاکید شده بود.

اما نظارت و رسیدگی بر نحوه دادرسی که هم اکنون با مراجعه اشخاص به مجتمع قضایی تا حدی اجرایی می شد حالا دیگر باید بدون مراجعه ارباب رجوع با سازوکاری دیگر کنترل و اجرایی شود، این موضوع مسئله‌ای مهم است.

بهرامی درباره سازوکارهای جایگزین مراجعه ارباب رجوع می گوید: «اگر در سیستم پرونده‌ای آمد و شخص متوجه شد، جوابی نیامده می تواند با شماره‌ای تماس بگیرد که مرکز کنترل اصلی آن همان ۱۲۹ است و بگوید چرا پرونده‌ای که در فلان تاریخ آمده، در زمان خودش در دستگاه انعکاس ندارد. یعنی به جای مراجعه مکرر که باعث کاهش سرعت دادرسی و اعمال نفوذ و سلیقه می شود کنترل سیستمی بر وضعیت پرونده داشته باشد. از سوی دیگر این فعالیت نظارتی باید از سوی دادسرای انتظامی قضات هم انجام شود.»

بهرامی از وجود سه نوع آسیب در سیستم دادرسی می گوید که یکی افزایش پرونده های ورودی است. این افزایش پرونده ها به حدود سالی ۲۰ درصد می رسد که نشان دهنده دعوای بیشتر و افزایش اختلافات در جامعه است. دومین آسیب همان اطاله دادرسی است و آسیب سوم نفوذپذیر بودن و اعمال نفوذها و واسطه تراشی ها در روند رسیدگی به پرونده است. اما این سه آسیب با حرکت به سمت سیستم جدید از بین می رود.

او همچنین از طراحی سایت www.moshaver129.com خبر داد که در همین راستا طراحی شده. در این سایت سئوال هایی که در مورد هر موضوعی پرسیده شده، بازبینی کرده و با جواب های آن روی سایت می گذاریم. مثلاً در ارتباط با چک هزار سئوال از ما پرسیده اند. راجع به مسائل خانوادگی هم دو هزار سئوال پرسیده شده که قرار است با جواب ها روی سایت بگذاریم. از سوی دیگر کلیه قوانین و مقررات، بخشنامه ها و آیین نامه ها را به همراه برخی کتب حقوقی که اجازه استفاده از آن را داریم و یا در حال گرفتن مجوز آن هستیم، برای استفاده مراجعان روی سایت قرار می دهیم.

از جمله اطلاعات حقوقی دیگری که از طریق سایت در اختیار مردم قرار می دهیم، آدرس وکلا، دفترخانه ها، مجتمع های قضایی و نوع نامه نگاری و نمونه هایی از دادخواست های متفاوت است.

■ نیروی افتخاری می پذیریم

مرکز ۱۲۹ در بخشی که به ارتباط تلفنی مردم مربوط می شود به جز بخش مشاوره و ارتباط مستقیم با رئیس قوه قضائیه دارای بخش پرسش و پاسخی است که در ساعت های غیراداری یعنی خارج از ساعت ۷/۳۰ صبح تا ۳/۳۰ بعدازظهر امکان پرسش را به مراجعان می دهد. در این ساعات هر کسی سئوالی داشته باشد، مطرح می کند و صبح فردا مسئولی آنها را استخراج کرده و دراختیار کارشناسان می گذارد و بعد از گرفتن جواب ها آنها را خوانده و ضبط می کند. تا یک ماه افراد می توانند برای دریافت پاسخ خود با ۱۲۹ تماس گرفته و جواب خود را دریافت کنند.

بهرامی از افزودن یک نوبت کاری دیگر به بخش مشاوره تلفنی خبر می دهد که تا ساعت ۱۰ شب ادامه خواهد داشت. اما افزایش نوبت کاری با وجود فراهم شدن همه مقدمات به دلیل وجود مشکلات مالی به تعویق افتاده.

بهرامی در جریان گفت وگویی یک ساعته از کارشناسان حقوقی، IT و ICT درخواست کرد که برای ارائه نظرات و پیشنهادات خود و حتی عملیاتی کردن طرح ها از طریق تلفن ۱۲۹ با نمابر ۸۸۳۰۵۵۷۸ و پست الکترونیکی moshaver129@yahoo.com نظرات خود را مطرح کنند.

مرکز ۱۲۹ علاوه بر ۳۰ مشاوری که خدمات مشاوره‌ای تلفنی را به مردم ارائه می دهند، از حدود ۲۰ نفر از اساتید حقوق و قضات عالی رتبه هم به صورت پاره وقت سود جسته و به دنبال جذب نیروهای افتخاری است تا در زمینه مسائلی چون حقوق یا سایر موارد با مرکز همکاری کنند.

مرکز ۱۲۹ قوه قضائیه از زمان فعالیت تبلیغات چشمگیری برای جذب مراجعان انجام نداده و این موضوعی است که بهرامی رئیس مرکز بر آن صحه می گذارد. آنچه این اواخر به عنوان تبلیغ از این مرکز انجام شده تابلویی تبلیغاتی در مترو است. بهرامی در مورد دلایل آن می گوید: «نمی خواستیم در شروع کار با توجه به شرایط ۱۲۹ حجم زیادی مراجعه کننده داشته و نتوانیم جوابگوی دقیقی باشیم. از سوی دیگر بودجه این امر در قوه قضائیه محدود است و دستمان برای این مخارج باز نیست اما آمار تماس ها نشان می دهد کار ما موید تبلیغ ما بوده است. اما در پی توسعه این تبلیغات هستیم.»

بهرامی درباره آمار تماس های مردم با ۱۲۹ هم می گوید: «از اول تیرماه امسال تا دهم تیرماه، ۲۷هزار و ۶۹۰ تماس تلفنی با باکس ریاست قوه قضائیه گرفته شده بود. در سه ماهه اول امسال با بخش مشاوره ۴۰۳ هزار و ۵۹۹ تماس و با باکس رئیس قوه قضائیه صدهزار و ۵۷۸ تماس برقرار شد. این در حالی است که ۲۷۲هزار و ۵۴ تماس با بخش پرسش و پاسخ مرکز گرفته شده است.»

او درباره موضوعات مورد پرسش افرادی که خواستار مشاوره بودند، بیشترین آمار را متعلق به پرسش هایی در مورد آیین دادرسی مدنی و مسائل خانوادگی می داند با ۴۹ درصد آمار. مسائل حقوقی هم ۴۰ درصد پرسش های مطرح را دربرگرفته در حالی که ۱۳ درصد تماس ها در رابطه با مسائل کیفری و جزایی و ۹ درصد در مورد تجارت بوده است.

نگاه

اکنون شهرمان را دریابیم

روح الله نصرتی

باغ شاه درست در مرز منطقه طرح ترافیک با ناحیه‌ای که در هنگام آلودگی هوا جزء طرح قرار می گیرد، واقع شده است. از عزیمت پرسروصدا و همراه با رعب و وحشت محمدعلی شاه قاجار از قصر سلطنتی تا باغ شاه، یکصد سال می گذرد. شاه که برای فراهم آوری مقدمات سرکوب جنبش مشروطیت در باغ شاه مستقر شد برای صدراعظم نوشت که مدتی از تهران دور خواهد بود. یک سال پس از این ماجرا، مشروطه خواهان که نیروهای شمال، بختیاری ها و افراد یپرم خان را شامل می شدند با پیوستن به هم در جنوب پایتخت، از شمال شهر که هم اکنون در طرح ترافیک مرکز شهر قرار دارد، وارد شده و به سرعت به مجلس در بهارستان دست یافتند. در آن موقع درختان مقابل مجلس در میدان بهارستان هنوز قطع نشده بودند - اتفاقی که در دوره رضاشاه رخ داد - و بهارستان از مرکز شهر یعنی توپخانه دور بود و به نوعی حاشیه یا حومه شهر تلقی می شد. امروزه که به نقشه تهران نگاه می کنیم، از آن همه سروصدا و جنگ و گریز، تنها قورخانه‌ای مانده است (البته صرفاً به نام) و باب همایونی و شاید بازار، حتی قصر گلستان نیز به کاخ موزه تبدیل شده و شهر تا جایی فراخ یافته که در محل ده ونک، بایستی پارکینگی طبقاتی در زیرزمین ایجاد کرد تا شاید اندکی از عصبیت تهران که بخشی از آن را در ترافیک شهر شاهدیم، کاست. اگر کوه راه را نمی بست و برج هایی که سوار بر کوه شده‌اند و تا درون تنگه های مشرف به حاشیه جنوبی البرز پیش رفته‌اند، به انتها نمی رسیدند، شهرداری می بایستی بزرگراه یادگار امام را به جای اینکه به شرق منحرف کند، همین طور به سوی شمال ادامه می داد! تاریخ تهران به پیش از قاجار برمی گردد اما آنچه که نوستالژی تهران عهد قجرها و به ویژه پس از مشروطه را پررنگ تر می کند، اهمیت اتفاقاتی است که در آن رخ داده و نه مکان آنها که نشانه های اندکی از آن دوره را با خود دارند. در این بین اگر از فرح بخشی باغ های تهران قدیم نیز بگوییم، آنها بیشتر تعلق به طبقه اشراف و شاهزادگان داشته است تا مردم عادی کوچه و بازار زیرا آنان نه دسترسی به باغات و قصرهای باشکوه داشته‌اند و نه تجربه ترافیک و آلودگی هوا را از سر گذرانده بودند تا پاکیزگی هوا برایشان معنی یابد. برای چنین طبقه‌ای دسترسی به حاشیه سرسبز آن روز تهران زمانی کمتر از دسترسی به مناطق خوش آب و هوای امروزی که از شهر هم فاصله دارند، به طول نمی انجامیده. اگر آنان ساعتی با پای پیاده یا وسیله چهارپایی صرف رسیدن از مرکز شهر به باغی می کرده‌اند که نه متعلق به شاهزاده یا صدراعظمی باشد و نه یک بیگانه در آن مقیم باشد، هم اکنون نیز به مدد تکنولوژی با صرف ساعتی در اتومبیل خود به منطقه‌ای حتی در خارج از استان تهران می رسند اما به هر حال برای کسی که در ویلای بزرگ خود و در منطقه‌ای از شمال شهر منزل گزیده، تهران همیشه زیبا است. چه عهد قاجار و چه اکنونش. چه روز آلوده‌اش و چه خلوتی روزهای کم هشدار! همچنین برای آن مردمی که قرار است جهت رفاه حالشان دست به احیای مناطقی بزنیم تا در آنجا با پیاده روی و آسودن بر روی نیمکتی که کنار خیابان های شهر برپا گشته دمی بیاسایند، بین تهران عهد قاجار و تهران امروز تفاوتی وجود ندارد. هر چند باید گفت چگونه می توان در حاشیه خیابانی چون ولیعصر بر روی نیمکتی احیا شده! و کنار خیابان و پیاده‌رویی که در آن غلغله انسان و ماشین برپاست، آسود؟! حفظ و حراست از تپه‌های عباس آباد که هنوز شباهتی به طبیعت گذشته خود دارند و تبدیل چنین مکان هایی به مراکز بزرگ هنری و فرهنگی با حفظ طبیعت بکر، کار شایسته و درخور ستایشی است که مستلزم تبلیغات نیز هست چه اینکه، در شهر دیگر نمی توان نفس کشید و شورا و شهرداری قاطعانه از تپه‌ها حراست می کنند حتی به قیمت لغو مجوزهای ساخت و ساز قبلی و طرف حساب شدن با ارگان های ریز و درشت دولتی که عجول تر از بخش خصوصی و افراد دیگر، نقاط خوش منظر و به درد بخور شهر را اشغال می کنند. اما ظاهراً هزینه های میلیاردی که برای حفظ طبیعت عباس آباد و احیای مراکز تاریخی و گرفتن جشن هفتگی خیابان ظفر صرف می شود باید از جایی به دست آید. مثلاً فروش تراکم و صدور اجازه ساخت در منتهی الیه سعادت آباد یا مناطق مشابه. آنجا که طبیعتی قربانی طبیعی قربانی شده می شود تا مگر با از بین رفتن یکی، دیگری که در احتضار است، از مرگ نجات یابد و این نجات طبیعت در بوق و کرنا دمیده شود. یک سوی شهر فروخته می شود تا سوی دیگر باز خریده شود. گوشه‌ای خراب می شود تا گوشه خرابی آباد شود. برای غصه خوردن بر سرنوشت جنگل لویزان، شهربازی و بخشی از مجموعه ورزشی انقلاب در شمال تهران اندکی دیر است و ترافیک مجال از دست دلسوزان ربوده و چاره در آن است که درختان را برید تا راهی برای انبوه ماشین ها پیدا شود، احیای خیابان ها و تپه‌های اسیر در شلوغی شهر نیز پسندیده است اما آیا طبیعتی که از صدها سال پیش دست نخورده باقی مانده است، شایسته این دلسوزی ها نیست؟ آیا اجازه ساخت وساز در حریم امن کوه ها و طبیعت بکر شمال نقض غرض نیست؟ نکته‌ای که در ساخت وسازها همواره وجود داشته است، اشکال در ساخت بناها و خیابان ها است و نه در نگهداری و بهسازی. از بین رفتن بسیاری بناهای قدیمی نه در اثر بی مبالاتی آیندگان که در بی فکری طراحان و سازندگان نهفته است. یعنی آنانی که شهر خود را برای صد سال آینده هم با درشکه تصور می کردند، ذهن های محدودی که توان ترسیم چشم اندازی حتی به وسعت دهه‌ای را نداشته‌اند. احیای گذشته و قدم زدن در حال و هوای تاریخ، گذشته از آگاهی تاریخی، لذت بخش خواهد بود اما بنای صحیح امروز، نیازی به احیای فردا نخواهد داشت. چه در غیر این صورت، دشواری کار مضاعف خواهد بود. هم حال را از بین خواهیم برد و هم زحمتی بر دوش آیندگان بار کرده‌ایم که قرار است حال ما را احیا کنند! در حالی که ما خود در احیای گذشته کوشیده‌ایم. دور باطلی که حاصلی نخواهد داشت. آیا بهتر نیست در کنار تمامی ارزشی که به تاریخ و گذشته قائلیم، حال را غنیمت شمریم و امروزمان را درست بنا کنیم. عمده طبیعت شهر از دست رفته است اما همان مقدار اندک هم ارزش حفظ و حراست را دارد.